

NORGE

**STYRET
FOR DET INDUSTRIELLE
RETTSVERN**

Utlegningsskrift nr. 126461

Int. Cl. A 47 h 1/04 Kl. 34e-1/04

Patentsøknad nr. 168.172 Inngitt 16.5.1967

Løpedag -

Søknaden alment tilgjengelig fra 1.7.1968

Søknaden utlagt og utlegningsskrift utgitt 12.2.1973

Prioritet begjært fra: 18.5.1966 Tyskland,
nr. St 25 415

Wilhelm Hachtel,
Musberg, Kreis Böblingen, Württ., Tyskland.

Oppfinner: Søkeren.

Fullmektig: Siv.ing. Kjell Gulbrandsen.

Endekappe for forhengsskinne.

Oppfinnelsen vedrører en endekappe for forhengsskinner med innvendig løpende vogner og med i det minste en innføringsåpning for disse forhengsbærende vogner, hvilken endekappe griper om forhengsskinnen ved dens ende.

Hensikten med oppfinnelsen er å tilveiebringe en endekappe hvormed det blir mulig å anpasse skinnen til de tilstøtende vegger, når skinnen strekker seg over hele rommet, dvs. fra vegg til vegg. Dette oppnår man ifølge oppfinnelsen derved at myke leppelignende flenser er anordnet ved kappens bakre vegg og beregnet for pressing mot veggen i det rom hvor skinnen er oppsatt.

Ytterligere kjennetegn ved oppfinnelsen vil gå frem av underkravene.

126461

Det er kjent sidedeksler for forhengsskinner. Således viser fransk patentskrift nr. 1.325.551 et sidedeksel. Dette kan imidlertid ikke benyttes til å utligne avstanden mellom endesiden til en forhengsskinne og en vegg. Sveitsisk patentskrift nr. 389.192 viser også et sidedeksel. Dette kan heller ikke overspenne avstanden mellom endesiden til en forhengsskinne og en vegg. Da det i praksis bare er todimensjonalt; kan det heller ikke ha noen åpninger for innføring av forhengsbærere eller vogner, og endelåselegemer. Fra det norske patentskrift nr. 103.333 er det kjent en endekappe. Denne tjener imidlertid et annet formål enn foreliggende endekappe, idet den ikke er bestemt til å utfylle en avstand mellom forhengsskinnen og veggen. Den kjente endekappe er tvertimot bestemt til å anvendes i en tilstrekkelig stor avstand fra veggen.

Oppfinnelsen muliggjør bruk av forhengsskinner som kappes av i de nødvendige lengder og settes inn på plass ved hjelp av endekappene. Endekappen danner således en avslutning mellom forhengsskinnen og en vegg eller lignende. Går f. eks. forhengsskinnen fra vegg til vegg, så er det ikke alltid mulig å foreta en helt nøyaktig avskjæring av forhengsskinnen, og med oppfinnelsen vil man hindre at man ser slike unøyaktige skjæresteder. Dessuten vil man med endekappene kunne kompensere for ujevne eller lett skrånstilte vegger. En særlig fordel er at man på endene av skinnene ikke behøver utføre noen spesielle arbeider. Med oppfinnelsen er det gjort mulig å sage av skinnene på monteringsstedet, med normale toleranser. På endesiden av skinnen fester man deretter endekappen, og hele anlegget er ferdig. Man unngår derved at man på enden av skinnene må utforme innføringshull, idet disse er gjort ferdig på forhånd i endekappen. Endekappens kantelepper muliggjør også en viss opptaging av eventuelle spaltdannelser som skyldes de forskjellige varmeutvidelseskoeffisienter i f. eks. forhengsskinne og veggen.

Fig. 1 viser et loddrett tverrsnitt gjennom en forhengsskinne etter snittlinjen a - a i fig. 2.

Fig. 2 viser et delvis loddrett lengdesnitt gjennom forhengsskinnen etter snittlinjen b - b i fig. 1.

Fig. 3 viser et frontutsnitt av forhengsskinnen.

Fig. 4 viser et utsnitt av en forhengsskinne sett nedenfra.

Fig. 5 viser et delvis snitt etter linjen c - c i fig. 2.

Fig. 6 viser et snitt som i fig. 2, gjennom en annen utførelsesform av en forhengsskinne.

126461

Fig. 7 viser et endelåselegeme.

Fig. 8 viser et snitt som i fig. 5, gjennom en annen utførelsesform av en forhengsskinne.

Fig. 9 viser et snitt etter linjen d - d i fig. 8.

Fig. 10 viser et snitt som i fig. 9, med innsatt endelåselegeme.

Fig. 11 viser endelåselegemet i fig. 10 i et annet riss.

Fig. 12 viser et riss av en endeplate.

Ved den i eksemplene viste forhengsskinne anvendes det løpeskinner 26 med løpespor 1 og føringssslisser 2 for opptak av ikke viste rullende eller glidende forhengsbærere, og skinnene fremstilles av tre eller kunststoff i vilkårlige lengder, slik at de etter behov kan kappes til i nødvendig lengde. Endene til forhengsskinnene består av kapper 3, fortrinnsvis tilformet av kunststoff. Kappene har en med skinnens taksid fluktende takvegg 4, mellomvegger 5, bunnvegger 6 og sidevegger 7, og disse strekker seg alle frem til endeflaten eller snittflaten 8 på skinnen. Det er også anordnet føringshylser eller avstandshylser 9. Bunnveggene 6 og sideveggene 7 er forlenget ved hjelp av kanter 6a, resp. 7a som er tilpasset bunnflaten og sideflatene på skinnen 26 og griper om disse og eventuelt griper inn i spor 11 som kan være anordnet i forhengsskinnen på vanlig måte, for anbringelse av såkalte skinneblender. Kappene blir med sine veggers endeflater eller med sine kanter klebet til skinnene 26, eller de kan utelukkende eller i tillegg festes ved hjelp av nagler 25 eller skruer som er ført gjennom bakveggen 10 og hylsene 9. Kappens endevegg er forsynt med utragende kanteplater 12 som for tett anpassing av forhengsskinnen til sideflankene 13 i vinduet eller døråpningen eller lignende, og særlig for bekvem avkorting og/eller elastisk ettergivenhet, er utført med særlig tynne vegger, eventuelt med avsmalnende form. På innsiden er veggen 10 forsynt med ribber 14 som er rettet mot skinnen. Mellom veggene 5 er det nedover åpne, frie åpninger 15.

Åpningene 15 tjener til innføring av forhengsbærerne i løpesporene i skinnen. Etter innhengingen av forhenget blir åpningene 15 lukket ved hjelp av endelåselegemer 16. I det i fig. 6 viste endelåselegeme er det på midten innhengt en i skinnens lengderetning bevegbær krok 17 som ved åpning eller lukking av låsestykket tjener som håndtak og også kan benyttes for innhenging, henholdsvis for fastholdning av en forhengsende. Låselegemet er forsynt med en eller flere

126461

vulster 16a som ved innføring av legemet skyves forbi ribbene 14, og legemet har også en eller flere sporlignende utsparinger 18 hvis flanker avstøttes mot løpebanene i skinnen. Låselegemet er videre forsynt med bladfjærer 19 som ved innføringen av legemet presser seg mot takveggen og eventuelt kan være utført i ett med legemet 16 av et bøyee-lastisk kunststoff.

Ved forhengsskinnen i fig. 6 er veggen 10a i kappen forlenget i form av en flens og forsterket. Midt gjennom flensen er det ført skruer eller lignende for befestigelse av forhengsskinnen ved åpningsflankene 13.

Isteden for de i fig. 1 - 7 viste, som en enhet fremstilte kapper kan det også anvendes kapper ved hvilke mellomveggene 5, bunnveggene 6 og sideveggene 7 henger i takveggen 4. I områdene mellom en mellomvegg 5 og hosliggende sidevegg 7 er disse innbyrdes forbundet og er også forbundet med takveggen ved hjelp av en bakvegg 10 som på sin bakside er forsynt med kanter 12. Mellomveggene er innbyrdes forbundet og forbundet med takveggen ved hjelp av en list 20 hvorfra det rager ut bladfjærlignende ører 21. Ørene 21 er forsynt med neser 22 hvis overkanter flukter med løpeflatene i skinnen. De ved disse forhengsskinner anvendte endelåselegemer har sporlignende utsparinger 18 på begge sider, hvilke utsparinger samvirker med løpefestene til skinnen og med nesene 22.

For opplagring av forhengsskinnen benyttes særskilte lagerplater 23 som festes til flankene i vindusåpningene eller lignende ved hjelp av skruer eller lignende festemidler, under forhengsskinnens nedre kant 12. Ved området ved ørene 21 har lagerplatene en eller flere utsparinger 24.

P a t e n t k r a v

1. Endekappe for forhengsskinner med innvendig løpende vogner eller forhengsbærere og med minst en innføringsåpning for forhengsbærerne, hvilken endekappe griper om forhengsskinnen ved dens ende, k a r a k t e r i s e r t v e d a t myke leppelignende flenser (12) er anordnet ved kappens (3) bakre vegg (10) for pressing mot veggen i det rom hvor skinnen er oppsatt.
2. Endekappe ifølge krav 1, k a r a k t e r i s e r t v e d a t føringshylser (9) for stifter (25) går ut fra den bakre vegg (10).

126461

3. Endekappe ifølge krav 1, k a r a k t e r i s e r t v e d at den bakre vegg (10) er utformet med en festeflens (10a) for forhengsskinnen.

Anførte publikasjoner:

Norsk patent nr. 103333
Fransk patent nr. 1325551
Sveitsisk patent nr. 389192

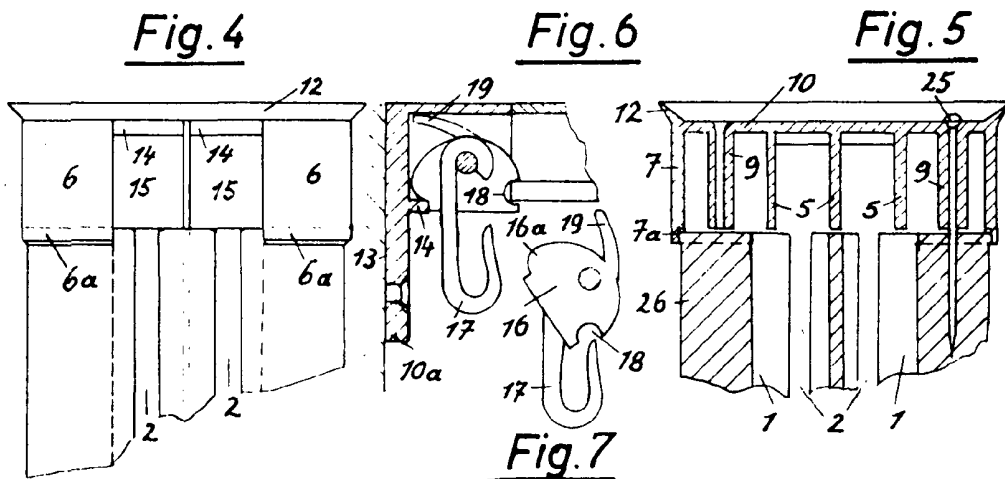
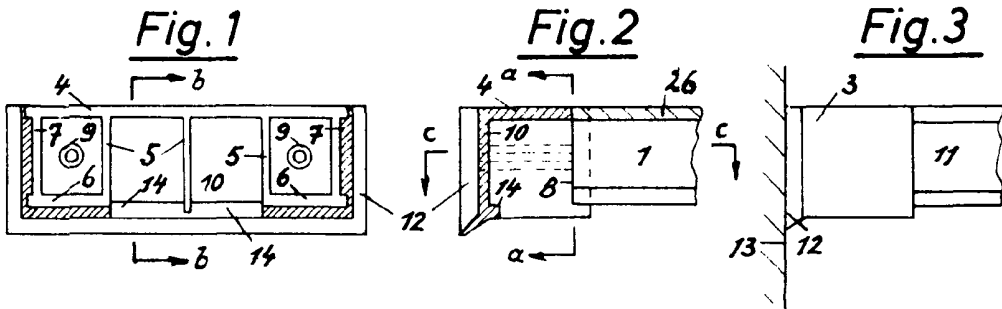

Fig. 7

